

Posudek oponenta na rigorózní práci Mgr. J. Kašparové „Řízení ve věcech služebního poměru příslušníků Policie České republiky“

Předložená rigorózní práce o rozsahu 105 stran se člení na sedm částí. Po stručném úvodu autorka ve druhé části charakterizuje služební poměr příslušníků Policie ČR a uvádí hlavní pramen právní úpravy – zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon“), vymezuje pojem řízení ve věcech služebního poměru a uvádí základní zásady, předmět a subjekty řízení. Ve třetí, čtvrté a páté části se zabývá prvoinstančním řízením ve věcech služebního poměru, přezkoumáváním rozhodnutí a výkonem rozhodnutí. Část šestá je věnována ochraně ve správním soudnictví, a to žalobě proti rozhodnutí ve věcech služebního poměru a žalobě na ochranu proti nečinnosti. Práci uzavírá stručný závěr, ve kterém autorka zmiňuje problém práva státu na zaplacení úroku z prodlení při prodlení účastníka řízení s plněním peněžitého závazku a nastiňuje jeho řešení. Práce je doplněna seznamem literatury.

Z práce je zřejmé, že autorka se zvolenému tématu věnuje, je schopna postihnout hlavní právní problémy v této oblasti právní úpravy a navrhnout řešení. Práce je napsána kultivovaným jazykem, je logicky a přehledně členěna, pracuje s literaturou i judikaturou. K vlastnímu zpracování lze uvést následující připomínky, resp. náměty do diskuse při ústní obhajobě:

- Str. 21 – Základním a zároveň nejsložitějším problémem zvoleného tématu je vztah úpravy řízení ve věcech služebního poměru v zákoně a správního řádu. Autorka by měla lépe vysvětlit prosté konstatování, že řízení ve věcech služebního poměru je řízení sui generis a správní řád se na rozhodování o právních poměrech příslušníku v zásadě neužijí (srov. Též § 180 odst. 1 správního řádu).
- Str. 22 – proč autorka dovozuje pravomoc služebních funkcionářů rozhodovat ve věcech služebního poměru příslušníků z ustanovení § 7 o.s.ř.?
- Str. 23 – které věci spadají do rozhodování služebních funkcionářů? Co jsou „věci služebního poměru“? (srov. též str. 25, § 171 zákona).
- Str. 28 – lze obecný výčet účastníků uvedený v § 169 zákona považovat za taxativní? (srov. např. § 189 odst. 1 písm. c).
- Str. 29 – není zcela jasná úvaha autorky o způsobilosti být účastníkem řízení ve věcech služebního poměru a procesní způsobilosti.
- Str. 33 – autorka zmiňuje překážku věci pravomocně rozhodnuté, kterou je třeba respektovat i v řízení ve věcech služebního poměru a kterou lze dovést z právní teorie. Jak by pak vyložila ustanovení § 181 odst. 7 zákona? Má zařazení tohoto ustanovení praktický význam v rozhodovací praxi?
- Str. 36 – koná se v řízení ústní jednání? (v souvislosti s právem klást otázky svědkům a znalcům).
- Str. 69 – o jednáních uvedených v § 189 odst. 2 lze vést řízení pouze na základě podnětu postižené osoby. Jde o návrh na zahájení řízení? (srov. § 68 odst. 1 přestupkového zákona, § 169 zákona vymezující navrhovatele jako účastníka řízení).
- Str. 91 – je přezkumné řízení z teoretického hlediska mimořádným opravným prostředkem? Z čeho autorka dovozuje varianty rozhodnutí v přezkumném řízení? (zejména v souvislosti s pozn. k závěrům uvedeným na str. 21).
- Str. 92 a 93 – je rozhodnutí služebního funkcionáře bez návrhu poradní komise stíženo vadou? Lze hovořit v této souvislosti o neplatnosti rozhodnutí? Může poradní komise zjišťovat skutkový stav věci a provádět dokazování?

- Str. 95 – z čeho vyplývá, že služební funkcionář postupuje při výkonu rozhodnutí podle o.s.ř? Co znamená dikce zákona (§ 195 odst. 2) „nelze-li zajistit výkon rozhodnutí způsobem uvedeným v odst. 1“?
- Str. 99 – Existuje věcný důvod (podle autorky) pro rozdílnou úpravu lhůty pro podání žaloby (§ 196 odst. 1 zákona a § 72 odst. 1 s.ř.s.)?

Autorka si zvolila obtížné téma, proto řada otázek a připomínek vyplývá ze samotné dikce jednotlivých ustanovení zákona i zákona jako celku. Práci doporučuji k ústní obhajobě, v jejím rámci by se autorka měla vyjádřit zejména k hlavnímu problému – vztahu právní úpravy řízení ve věcech služebního poměru k právní úpravě obsažené ve správním řádu, příp. též reagovat na výše uvedené připomínky a otázky.

V Praze dne 23. 5. 2008

JUDr. Helena Prášková, CSc.